

Нікітін А. О.,

*аспірант кафедри кримінального
та кримінального процесуального права
Національного університету «Києво-Могилянська академія»;
експерт із реформування законодавства
Консультативної місії Європейського Союзу в Україні*

ДЕЯКІ ПИТАННЯ МЕТОДОЛОГІЇ ДОСЛІДЖЕННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЗЛОЧИНИ, ПОВ'ЯЗАНІ ЗІ ЗЛОЧИННИМ ВПЛИВОМ

Протидія злочинності залишається одним з найголовніших завдань держави, для виконання якого нею створюється низка державних інституцій на чолі з незалежним арбітром – судом. Організована злочинність, як найнебезпечніший її прояв, потребує розроблення особливих, посиленних механізмів протидії їй, для ефективного функціонування яких необхідна відповідна правова база, у тому числі кримінально-правова, розроблена на належному рівні.

Як свідчить офіційна статистика правоохоронних органів, кількість виявлених в Україні організованих груп та злочинних організацій починаючи з 2016 року хоч повільно, але зростає, як і кількість злочинів, вчинених ними, а також осіб, які стають членами цих злочинних спільнот [1, с. 40–40; 2]. Ймовірно така тенденція може бути пов'язана, зокрема, із тим, що в Україні збільшилась кількість осіб, які мають певний авторитет та вплив у злочинному середовищі, а тому здатні створювати організовані злочинні угруповання, керувати ними, координувати злочинну діяльність інших осіб, підвищуючи її ефективність. Таке збільшення, на думку законодавця, частково пояснюється і тим, що до України з інших країн, зокрема Грузії, почали прибувати так звані «зłodії в законі» після встановлення там кримінальної відповідальності за наявність у особи такого статусу [3; 1].

Окрім того, війна, розпочата російською федерацією проти України ще у 2014 році, сприяє, зокрема, зростанню кількості різноманітної зброї, наркотичних засобів, одурманюючих речовин, що перебувають у незаконному обігу у населення, створюючи додаткові сприятливі умови для організованої злочинності, а отже і для можливостей впливу на неї зі сторони кримінальних авторитетів. Система правоохоронних органів України, яка хоч і поступово реформується та оновлюється, на жаль, не здатна повною мірою проаналізувати ситуацію, що склалася, та ефективно протидіяти їй. Використання окремих адміністративних

засобів, як-от санкції РНБО, як інструменту для протидії злочинній діяльності певних осіб, у тому числі тих, які мають злочинний вплив, викликає ряд небезпідставних сумнівів з боку професійної спільноти.

На цьому фоні прийняття Верховною Радою України 4 червня 2020 року Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за злочини, вчинені злочинною спільнотою», яким, зокрема, внесено суттєві зміни до Розділу IX Особливої частини КК України та встановлено кримінальну відповідальність за нові діяння, пов'язані зі злочинним впливом, видається логічно обумовленим та необхідним кроком [4]. Водночас, продуманість та обґрунтованість цього кроку з точки зору законодавчої техніки, узгодження нових положень з вже існуючими та апробованими часом положеннями КК України та їх відповідності принципу правової визначеності, як складової частини принципу верховенства права, небезпідставно викликає багато запитань, які залишаються без належних відповідей. Внаслідок цього створюється реальний ризик того, що криміналізація таких діянь всупереч задекларованій меті може ускладнити життя в першу чергу не певним категоріям правопорушників, а навпаки – правоохоронним органам і суду, призводячи до неправильного застосування ними відповідних норм кримінального закону і, як наслідок, істотного порушення прав осіб, які притягуються до кримінальної відповідальності.

Наразі в юридичній літературі проблемам кримінальної відповідальності за діяння, пов'язані зі злочинним впливом (якщо не враховувати створення та керівництво злочинною організацією, бандитизм, які були передбачені як злочини в КК України і до цього) присвячено досить мало уваги. З цього приводу вже встигли висловитися, наприклад, О. Бахуринська, А. Вознюк, О. Дудоров, О. Кваша, І. Копйова, В. Навроцький, В. Речицький, М. Фоменко, М. Хавронюк, С. Чернявський, І. Фріс, П. Фріс, К. Юртаєва. Праці, присвячені цим питанням, обмежуються, в основному, декількома науковими статтями, тезами виступів на наукових конференціях та думками окремих фахівців, висловлених на юридичних інтернет-порталах, що закономірно, оскільки з моменту прийняття відповідних змін до КК України пройшло порівняно небагато часу. Першим, і наразі єдиним, комплексним дослідженням зазначених змін до КК України став науково-практичний коментар авторства А. Вознюка, О. Дудорова та С. Чернявського (2021). Таким чином, питання кримінальної відповідальності за нові діяння, пов'язані зі злочинним впливом, залишаються малодослідженими, а кількість наукових праць обмеженою.

Водночас, злочини, пов'язані зі злочинним впливом, які були передбачені в КК України ще до внесення згаданих змін до КК України

(створення та керівництво злочинною організацією), були предметом дисертаційних досліджень А. Вознюка (2018), Л. Демидової (2003), Б. Українця (2009), а також дисертаційних досліджень, присвячених інституту співучасті у злочині, зокрема, О. Кваші (2013), Р. Орловського (2019) та інших. Однак проводилися вони, звичайно, стосовно «старих» норм кримінального закону, які в подальшому зазнали суттєвих змін.

Зазначені вище обставини у своїй сукупності, безумовно, формують значний науковий інтерес, підтверджують необхідність у проведенні дослідження норм, які встановлюють кримінальну відповідальність за вчинення злочинів, пов'язаних зі злочинним впливом. Вважаємо, що у процесі здійснення такого дослідження можуть і мають бути використані наступні сучасні підходи наукового пізнання із застосуванням відповідних методів:

1. Філософський підхід, який у цьому випадку може об'єднувати: онтологічний метод (дослідження відповідних кримінально-правових норм як частини існуючого правового буття), аксіологічний метод (дослідження об'єкту відповідних злочинів, як визначених цінностей, що охороняються державою), антропологічний (вплив досліджуваних норм на людину та її основоположні права) та діалектичний (дослідження цих норм у процесі їх розвитку).

2. Загальнонауковий підхід, який у цьому випадку може об'єднувати: філологічний метод (з'ясування лексичних значень окремих слів та словосполучень); історичний метод (дослідження процесу виникнення, розвитку і зміни відповідних норм та окремих інститутів); формально-логічний метод (з'ясування схожостей, відмінностей та суперечностей між нормами); системно-структурний метод (з'ясування співвідношення нових і старих норм); статистичний метод (з'ясування підстав для встановлення кримінальної відповідальності, поширення злочинного впливу у суспільстві, стану протидії організованій злочинності в Україні).

3. Спеціально-науковий підхід, який у цьому випадку може об'єднувати: порівняльно-правовий метод (дослідження подібних норм у кримінальному законодавстві зарубіжних держав); метод юридичного аналізу (напрацювання пропозицій стосовно внесення відповідних змін до чинного КК України проекту нового КК України і їх вдосконалення).

Вважаємо, що використання таких підходів та методів у своїй сукупності дозволило б найбільш повно охарактеризувати кримінальну відповідальність за злочини, пов'язані зі злочинним впливом, та визначити її оптимальну модель.

Список використаних джерел:

1. М. В'юник, М. Карчевський, О. Арланова. Кримінально-правове регулювання в Україні: реалії та перспективи (аналітичні матеріали) ; упоряд. Ю. В. Баулін. Харків : Право, 2020. 212 с.

2. Звіти про результати боротьби з організованими групами та злочинними організаціями за січень-грудень 2020, січень-грудень 2021, січень-грудень 2022 років. Офіс Генерального прокурора. Електронний ресурс. URL: <https://www.gp.gov.ua/ua/posts/pro-rezultati-borotbi-z-organizovanimi-grupami-ta-zlochinnimi-organizacijami-2> (дата звернення: 24.05.2023).

3. Пояснювальна записка до проекту закону України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо відповідальності за злочини, вчинені злочинною спільнотою» від 2 грудня 2019 р. Електронний ресурс. Верховна Рада України. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=67506 (дата звернення: 24.05.2023).

4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за злочини, вчинені злочинною спільнотою : Закон України від 04.06.2020 № 671-IX // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/671-20> (дата звернення: 24.05.2023).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-318-0-38>

Хороновський О. І.,

кандидат юридичних наук,

здобувач відділу аспірантури і докторантури

Національної академії Служби безпеки України

ОСНОВНІ ФАКТОРИ НЕГАТИВНОГО ВПЛИВУ НА РОЗВИТОК УКРАЇНИ, ЗУМОВЛЕНІ ДІЯЛЬНІСТЮ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИХ ОРГАНІЗОВАНИХ ЗЛОЧИННИХ УГРУПОВАНЬ НА ШКОДУ ЕКОНОМІЧНИМ ІНТЕРЕСАМ ДЕРЖАВИ

На сучасному етапі в умовах глобалізації транснаціональна організована злочинність є поширеним явищем, яке фактично вкоринилось в усі сфери функціонування держави, завдавши величезної шкоди її розвитку. Тому подолання цього явища перетворюється у надзвичайно складну проблему, яка становить загрозу розвитку